

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 25

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ προσόντων ἐφημερίων εἰς μικρὰς
Κοινότητας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθ. { Πρ. 1916
Διεκ. 2033 Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1930

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Εἰς διαφώτισιν ὑμῶν καὶ διευκόλυνσιν τῶν ὑμε-
τέρων ἐνεργειῶν ἐν τῇ ἀναζητήσει καὶ προπαρασκευῇ
ὑποψηφίων ἐφημερίων, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως
ἐχητε ὑπ' ὄψει τὰ ἀκόλουθα.

Πρὸς χειροτονίαν ἐφημερίων εἰς χωρία κάτω τῶν
ὀγδοήκοντα οἰκογενειῶν, ὡς καὶ τοιαῦτα κάτω τῶν
χιλίων ψυχῶν, τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τοὺς ὑποψηφίους
προσόντα σχολικῆς μορφώσεως μέχρι δημοσιεύσεως
τοῦ Νόμου 4370 «περὶ διαρρυθμίσεως Δημοσίων
Ἱερατ. Σχολῶν» καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. τῆς 14
Σεμβρίου-21 8)βρίου 1929 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ
Νόμου ΓΥΙΔ κλπ» ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ
ἀπὸ 6 Νομβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως
τοῦ ἀπὸ 17 Δεμβρίου 1923 Ν. Δ. κλπ.». Μετὰ τὴν
ἐκδοσιν ὅμως τοῦ Νόμου 4567 «περὶ κυρώσεως τοῦ
ἀπὸ 14 Σεμβρίου 1929 Ν. Δ. κλπ.» καταργήσαντος
τὸ ἀρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 14 Σεμβρίου-21 8)βρίου 1929
Ν. Δ. ἐκινήθη ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 6 Νομβρίου 1926
Ν. Δ., χωρὶς νὰ καταργηθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ
12 τοῦ μνησθέντος Νόμου 4370, ὡς σχετικῶς ἀπε-
φάνθη καὶ ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Θερησκευμά-
των τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας Νομικὸς Σύμβου-
λος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 352 ἐ. ἑ. γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ
κοινοποιηθείσης τῇ Ἱ. Συνόδῳ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
28844 ἐ. ἑ. ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ὅθεν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νεαροῦ Νόμου
4567 εἰς χωρία κάτω τῶν ὀγδοήκοντα οἰκογενειῶν
«δύναται ὁ ἀρμοδίος Ἱεράρχης κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς
Ἱ. Συνόδου, νὰ χειροτονήσῃ οὗς θεασεῖ καταλλήλους»
τηρουμένων, ἐγνωσται, πᾶσιν τῶν λοιπῶν διατυπώ-
σεων τοῦ περὶ ἐνοριῶν Νόμου καὶ προτιμησθέντων
τῶν ὑποψηφίων τῶν ἐχόντων ἀνώτερα προσόντα.

Εἰς χωρία κάτω τῶν χιλίων κατοίκων, ἴτοι εἰς χω-
ρία 80 μέχρι 200 οἰκογενειῶν, χειροτονεῖται ὁ φέρων

ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἐν ἀπολύτῳ δὲ
ἀνάγκῃ καὶ ἐξαιτίῳ Δημοτικοῦ τοιοῦτου, μετὰ πρα-
κτικὴν ἄσκησιν ἐν ἐκκλησιαστικῇ προπαρασκευαστικῇ
Σχολῇ ἐπὶ ἐξάμηνον μὲν διὰ τὰς συμφώνως τῷ
ἀρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 6 Νομβρίου 1926 ἰδρυομένης
παρ' ἐκάστη Μητροπόλει Σχολαῖς, ἐνιαυσίου δὲ του-
λάχιστον κύκλου μαθημάτων διὰ τὰς συμφώνως τῷ
ἀρθρῳ 12 τοῦ Νόμου 4370 λειτουργούσας παρὰ τινι
Δημοσίᾳ Ἱερατ. Σχολῇ τοιαύτας.

Ὡς πρόγραμμα τῶν διδακτέων μαθημάτων ἐν ταῖς
παρ' ἐκάστη Μητροπόλει ἰδρυομέναις Σχολαῖς ἰσχύει
τὸ καθορισθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Σεμβρίου 1921 Β.
Διατάγματος, καθ' ὃ κανονίζονται καὶ αἱ λοιπαὶ λε-
πτομέρειαι τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Ἀνακοινουμένη ταῦτα ἡ Ἱ. Σύνοδος παρακαλεῖ
τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας, ὅπως προκειμένου
περὶ χειροτονίας ὑποψηφίων ἐφημερίων διὰ χωρία
κάτω τῶν 80 οἰκογενειῶν ζητῶσιν ἀπαραιτήτως τὴν
ἐγκρίσιν αὐτῆς πρὸς χειροτονίαν τῶν ἐκλεγομένων
ὑποψηφίων, ἀναφέροντες ρητῶς καὶ λεπτομερῶς ἐν
τῷ σχετικῷ ἐγγράφῳ ὅτι ἐτηρήθησαν πᾶσαι αἱ λοιπαὶ
κανονικαὶ καὶ νόμιμοι διατυπώσεις (ἐκλογή κλπ).

Ὅσακις δὲ ἰδρῶσι παρὰ τῇ οἰκείᾳ Ἱερατ. Μητρο-
πόλει προπαρασκευαστικὴν σχολὴν ἀναφέρωσι τὸν
χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς μετὰ κα-
ταλόγου τῶν ἐγγραφέντων μαθητῶν καὶ τῶν σχολι-
κῶν αὐτῶν προσόντων, ἐν καιρῷ δὲ τὴν τέλεσιν τῆς
χειροτονίας ἐνὸς ἐκάστου, δι' ἰδιαιτέρου, ὡς εἶδισται,
ἐγγράφου μετὰ πᾶσιν τῶν ἀπαιτουμένων σχετικῶν
πληροφοριῶν.

Ἐφελκύουσα δ' ἰδιαιτέρως ἡ Ἱ. Σύνοδος τὴν προ-
σοχὴν τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν ἐπὶ τῆς πα-
ρούσης, παρακαλεῖ ὅπως καταβληθῇ πᾶσα μέριμνα
πρὸς ἀκριβῆ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ
Κράτους τήρησιν καὶ ἐφαρμογῇ.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος

† Ὁ Ἐάνθης ΠΟΥΚΑΡΠΟΣ

† Ὁ Μαρωσῖας ΑΝΘΙΜΟΣ

† Ὁ Λήμνου ΣΤΕΦΑΝΟΣ

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

† Ὁ Ἀρσῆς ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ὁ Παροναξῖας ἹΕΡΟΘΕΟΣ

† Ὁ Φθιώτιδος ΙΑΚΩΒΟΣ

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΥΚΑΡΠΟΣ

Ὁ Ἀ' Γραμματεὺς

Ἄρχιμ. Γερμανὸς Α. Ρουμπάνης

Ἐπισυνάπτονται αἱ ἰσχύουσαι περὶ τῶν Προ-

παρασκευαστικῶν Σχολῶν διατάξεις:

Περὶ λειτουργίας τῶν Προπαρασκευαστικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ τοῦ προγράμματος αὐτῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ 2677 νόμου τῆς 10 Αὐγούστου 1921, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ νόμου 2677 προβλεπομένην πρακτικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἄσκησιν τῶν μελλόντων ἱερέσθαι λειτουργεῖ περιοδικῶς ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐκάστης Ἐπισκοπῆς «Ἐκκλησιαστικὴ Προπαρασκευαστικὴ Σχολή», τοῦ χρόνου τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων ὀριζομένου ἐκαστοτε διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου. Ἐν τῇ Προπαρασκευαστικῇ Σχολῇ μίᾳς Ἐπισκοπῆς δύνανται νὰ φοιτῶσι μαθητευόμενοι ἐξ ἄλλης ἢ ἐξ ἄλλων Ἐπισκοπῶν, μετὰ συνεννόησιν μεταξὺ τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐκάστης Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς, διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἱερόκλήρυκος ἢ ἄλλου πτυχιούχου θεολόγου κληρικοῦ ἢ, κατὰ τὸν νόμον 1245, κληρικοῦ γραμματέως τῆς Ἐπισκοπῆς, ὅστις καὶ διευθύνει τὴν Σχολήν, ἐνὸς λογίου καὶ πρακτικῶς ἡσκημένου ἱερέως καὶ ἐνὸς ψάλτου, εἰς οὓς κατανέμεται ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἢ διδασκαλία τῶν ἐν τῷ προγράμματι μαθημάτων. Ὁ διευθυντής, ἐκτὸς τῆς διδασκαλίας, τηρεῖ καὶ ὑπηρεσιακὰ βιβλία, ἧτοι τὸ μαθητολόγιον, τὸ βιβλίον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἑγγράφων καὶ τὸ βιβλίον ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Σχολῆς ἀνα, μετὰ τῆς σφραγίδος τῆς Σχολῆς, φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσωπικοῦ, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς τριακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα, κατανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ ὄλων τῶν μαθητευομένων ὑποψηφίων ἱερέων καὶ καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκατέρας τῶν τριμηنيῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς, ἧτις καὶ πληρῶνει τοὺς διδάσκοντας ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὡρῶν διδασκαλίας ἐκάστου.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῇ Προπαρασκευαστικῇ Σχολῇ διδάσκονται τὰ ἐξῆς μαθήματα:

1) Ἱερὰ Κατήχησις καὶ κυρίως περὶ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, περὶ τῶν Μυστηρίων, περὶ τῶν δέκα ἐντολῶν, περὶ Κυριακῆς προσευχῆς, ὄραι 2.

2) Ἐρμηνευτικὴ ἀνάγνωσις τῶν ἐν τοῖς Ναοῖς κατὰ τὰς Ἱεροτελεστίας ἀναγιγνωσκομένων περικοπῶν τῆς Π. καὶ Κ. Διαθήκης. (Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν. Ἐνάτη ὥρα. Προομιμακός. Α'

Κάθισμα. Ἐξάψαλμος, αἱ λοιπαὶ ὄραι, προφητεῖαι κλπ.), ὄραι 6.

3) Λειτουργικὴ καὶ Τελετουργικὴ. (Διάφοροι ὄροι τῶν Χριστιανικῶν Ναῶν. Τὰ μέρη τοῦ Ναοῦ. Τὰ ἱερὰ σκευὴ καὶ ἄμφια. Τὰ ἱεροτελεστικά βιβλία καὶ τὸ περιεχόμενον ἐκάστου τούτων. Χρῆσις τοῦ τρικυοῦ. Αἱ λειτουργίαι, τὰ μυστήρια καὶ λοιπαὶ τελεταὶ καὶ πρακτικὴ ἐξάσκησις περὶ τὴν τέλεσιν τούτων κλπ.), ὄραι 6.

4) Στοιχειώδεις γνώσεις Ποιμαντικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου. (Ἡ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ συμπεριφορά τοῦ ἱερέως. Αἱ σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ. Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Σχέσεις τοῦ ἱερέως πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ Ἐπίσκοπον καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Περὶ βαθμῶν συγγενεῶν νόμος περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν. Καθήκοντα τοῦ ἱερέως ἐπιτρόπου), ὄραι 2.

5) Στοιχειώδης Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ὄραι 2.

6) Ὀμηλικαὶ ἀσκήσεις, ὄραι 2.

7) Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ. (Στοιχ. θεωρία. Ἀσκήσεις τῆς φωνῆς καὶ διδασκαλία τῶν 8 ἤχων. Πρακτικὴ ἄσκησις περὶ τὸ ψάλλειν ἐν γενεῖ), ὄραι 6.

Γίνεται δὲ ἡ διδασκαλία ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχῃ κατάλληλος αἴθουσα ἐν τῷ Ἐπισκοπεῖῳ, ἐν ἰδιωτικῇ τοιαύτῃ, μισθουμένη ὑπὸ τῶν μαθητευομένων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἑξαμήνου διδασκαλίας οἱ μαθητευόμενοι ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν διδασκάντων, ἐκπαρουσία τοῦ Ἐπισκόπου, εἰς προφορικὴν ἐξέτασιν καὶ, ἐὰν τύχῃσι τοῦ γενικοῦ βαθμοῦ τοῦλάχιστον «καλῶς», ἐφοδιάζονται διὰ τοῦ προσήκοντος πιστοποιητικοῦ, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τῶν διδασκάντων καὶ κεκρωσμένου ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ἄλλως ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ μαθήματα ἐπὶ ἐν ἑτι ἑξαμηνον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀναθέμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1921

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός

Θ. Ζαΐμης

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων».

Ἄρθρον 1.

Εἰς χωρία ἔχοντα πληθυσμὸν κάτω τῶν 1000 τοίκων, ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζων ὑποψήφιοι, ἔχοντες ἀνώτερα προσόντα, δύνανται χειρονηθῶσιν οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἐν ἀπολύτῳ δὲ ἀνάγκῃ καὶ ἐξαταξίου μουσικοῦ τοιοῦτου, μετὰ προηγούμενην ἑξαμηνον πρακτικὴν ἄσκησιν ἐν Ἐκκλησιαστικαῖς Προπαρασκευαστικαῖς Σχολαῖς, ἰδρυόμεναις ἐν ταῖς ἔδραις τῶν

τροπόλων, ὑπὸ τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν καὶ παρὰ διδασκάλων ὑπ' αὐτῶν ὀριζομένων, πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὀφείλων οἱ ἀσκούμενοι ὑποψήφιοι καταβάλλουσι πρὸς ἑαυτοὺς μέχρι 500 δραχ. κατὰ μῆνα ἐν συνόλῳ, εἰ ἴσον μεταξὺ τῶν ἀσκουμένων κατανεμόμενον.

Ἡ εἰς τὰς Προπαρασκευαστικὰς ταύτας Σχολὰς εἰσαγωγή τῶν ὑποψηφίων γίνεται μετὰ τὴν κατὰ Νόμον ἐκλογὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐνοριτῶν καὶ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων.

Εἰς χωρία ἔχοντα οἰκογενεῖας κάτω τῶν 50 καὶ εἰς ἐνορίας εὐρισκομένας εἰς μικρὰς νησίδας, δύναται ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱεροσολύμων Συνόδου, νὰ χειροτονήσῃ οὓς θεωρεῖ καταλλήλους καὶ μὴ ἔχοντας τῶν ἀνωτέρω προσόντα καὶ τὴν πρακτικὴν ὡς ἄνω ἀσκήσιν.

Οἱ ἔχοντες ἀνώτερα προσόντα ἐκπαιδεύσεως ἀποκλείουσι δικαιοματικῶς τοὺς ἔχοντας κατώτερα τοιαῦτα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ πρόγραμμα καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ταύτης ἀσκήσεως κανονισθῆσονται διὰ Διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱεροσολύμων Συνόδου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως δὲ τούτου ἰσχύει τὸ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1921 Β. Διατάγμα.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον, οὗ ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως, καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1926

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Κονδύλης

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Γ. Διδάχος, Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Πετιμεζᾶς, Α. Δεναξᾶς, Α. Πρέκας

ΔΩΡΕΑ

**Εἰς τὸ Σπουδαστήριον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν**

Ὁ σεβασμιώτατος Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Ἰσικειλὴ διὰ νέας δωρεᾶς χειρογράφων κώδικος ἐπλούτισε τὴν συλλογὴν τῶν χειρογράφων τοῦ Σπουδαστηρίου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ λαβοῦσα γνῶσιν τῆς δωρεᾶς ταύτης τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀνέθηκεν εἰς τὸν κοσμήτορα αὐτῆς ὅπως δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον ἐκφράσῃ αὐτῷ τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ δωρεᾷ.

Τὸ δωρηθὲν χειρόγραφον, ὅπερ εὐρέθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐν τῇ διαλελυμένῃ ἱερᾷ Μονῇ Σκλαταινῆς τῶν Ἀγρῶφων, ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων (0,21 X 0,14) ἠριθμημένων 717 ὄν ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἐν ἀρχῇ ἐλλείπουσι σελίδες 24, καθ' ὅσον τὸ χειρόγραφον ἀρχεῖ ἀπὸ τῆς 25 σελίδος, ἄγνωστον δὲ πόσαι ἐν τέλει. Ἐπίσης ἐλλείπουσιν αἱ σελίδες 131

καὶ 132, 549 καὶ 550 καὶ 684—709. Τὸ χειρόγραφον εἶναι δεδεμένον διὰ ξυλίνων πινακίδων ἐπικεκαλυμμένων ὑπὸ δέματος μετὰ ἀξιολόγων ἐπιτυπωμάτων καὶ θηλακωτήρων σωζομένων ἀκεραίων καὶ περιέχει διάφορα κείμενα ἐκκλησιαστικὰ καὶ μὴ τὰ πλεῖστα μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ χειρογράφου εἶναι τὸ ἀκόλουθον:

1 (σ. 25-27) Ὁ κανὼν τῆς κοιμήσεως. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

2 (σ. 27-53) Ἐπιστολὴ κατὰ τὸν Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ.

Ἐν σελ. 32 ἐν τῇ ἀρχῇ ὄα.

«1784 σισμὸς ἐγένετο τὸν Ἰούνιον εἰς τὴν πρώτῃν καὶ εἰς τὰς ε'».

3 (σ. 53-68) Ὁ κανὼν τῆς σταυροπροσκυνήσεως. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

4 (σ. 68-80) Ὁ κανὼν τῆς Λαμπρῆς. Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ.

5 (81-86) Ὁ κανὼν τῶν Βαίων. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

Ἐν σελίδι 86 ἐν τέλει

«τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν τέλος 1781 μαρτίου 5».

6 (σ. 87-88) Τριώδιον τῶν προσοριῶν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

7 (σ. 89-90) Τριώδιον τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρῃ. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

8 (σ. 91-92) Διώδιον τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τρίτῃ. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

9 (σ. 92-95) Τριώδιον τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τετραδί.

10 (σ. 96-103) Ὁ κανὼν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

Ἐν σελ. 103 ἐν τέλει:

«σὺν Θεῷ τέλος τοῦ παρόντος 1781 μαΐου 20».

11 (σ. 104-106) Τριώδιον τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

12 (σ. 107-114) Ὁ κανὼν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ ἀπὸ πρώτης ᾠδῆς ἕως σ'. Ποίημα Μάρκου μοναχοῦ ἐπισκόπου Ὑδροῦντες, οἱ εἰρμὸι δὲ γυναικός τινος Κασσίας ὀνομαζομένης, ἀπὸ δὲ τῆς σ' ᾠδῆς καὶ ἐφεξῆς ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

Ἐν σελ. 114 ἐν τέλει:

«Ὁ παρὼν τέλος ἔλαβε θεῖα συνάρσει».

13 (σ. 115-125) Ὁ κανὼν εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ.

Ἐν σελ. 125 ἐν τέλει

«φσπα ἀπριλλίου κᾶ»

14 (σ. 126-130) Ὁ κανὼν τῆς Λαμπρῆς. Ποίημα κυρίου Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ.

15 (σ. 133-142) Ὁ κανὼν εἰς τὴν καινὴν κυριακὴν τοῦ Ἀντίπασχα ἤτοι τοῦ Θωμᾶ. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ.

Ἐν σελ. 142 ἐν τέλει

«Πίστρας εἴληξεν ὁ παρὼν 1779 Ἰουνίου κς' παρὰ νικολάου»

16 (σ. 142-151) Ὁ κανὼν τῆς ἀναλήψεως. Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἐν σελίδι 151. «1779»

17 (σ. 152-163) Ὁ κανὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

Ἐν σελ. 152 ἐν τῇ ἀνω ὄσ'

«1778 Ἰανουαρίου γ' εἰς σμόκοβον» καὶ ἐν σελ. 163 «ὁ παρὼν ἔλαβε τέλος 1778 φεβρουαρίου γ'»

18 (σ. 163-171) Ἔτερος κανὼν ἱαμβικός. Ποίημα τοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἐν σελ. 171 ἐν τῇ κάτω ὄσ'

«πέρας ἔλαβεν ὁ παρὼν ἀπὸ ἀπριλλίου β'»

19 (σ. 172) Ὁ Κανὼν εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ. Ποίημα τοῦ κυρίου Στεφάνου.

20 (σ. 172-181) Ἔτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Βασιλείου ὁ αὐτὸς ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

21 (σ. 188-197). Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων Θεοφανείων. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

22 (σ. 197-205). Ἔτερος κανὼν ἱαμβικός τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐν σελ. 205 ἐν τέλει

«περὶ λαβῶν 1781 δεκεμβρίου 30»

23 (σ. 206-214) Ὁ κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

Ἐν σελ. 214 ἐν τέλει

«Τέλος λαβῶν ὁ παρὼν ἀπὸ φεβρουαρίου ιη παρὰ νικολάου».

24 (σ. 215-230) Ὁ κανὼν τῆς μεταμορφώσεως. Ποίημα τοῦ κυρίου Κοσμᾶ.

Ἐν σελ. 230 ἐν τέλει

«πέρας λαβῶν ὁ παρὼν κανὼν τῆς μεταμορφώσεως 1782 ἀπὸ δὲ ἀδὰμ 7290 ἀπριλλίου 22 παρὰ κωνσταντίνου οἰκονόμου ἐκ σμοκώβου τῶν ἀγρακῶν».

25 (σ. 215-246) Οἱ κανόνες τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

26 (σ. 247-251) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.

27 (σ. 251-256) τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπικήδεια εἰς ἐπιτάφια.

28 (σ. 256-272) τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου Γνωμικὰ διάσπυρα.

Ἐν σελ. 272 διὰ μολυβδίδος

«Ἐν Σιλαταίνῃ τῇ 12 (2) 969 Σήμερον αὐτὴν τὴν χρονολογίαν Ἀνδρυσος».

29 (σ. 273-299) τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικολέα περὶ βασιλείας.

30 (σ. 299-338) τοῦ αὐτοῦ εἰς Εὐδαγόραν ἐγκώμιον.

Ἐν σελ. 338 ἐν τέλει

«Ἐπερωτόδη ὁ παρὼν τῷ ἀπὸ β'».

31 (σ. 341-349) Δημοκράτους φιλοσόφου γνώμαι χουσαί.

32 (σ. 353-389) Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ πολυπραγμοσύνης.

Ἐν σελ. 353 «μαρτίου α'»

33 (σ. 391-446) Συνεσίου ἐπιστολαί.

Ἐν σελ. 391 ἐν ἀρχῇ

«αἴψα»

Τῶν ἐπιστολῶν τοῦ σοφοῦ Συνεσίου ἠρξάμεθα γυν ἐν τέλει Σεπτεμβρίου».

34 (σ. 447-458) Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

35 (σ. 459-474). Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασίλειου τοῦ μεγάλου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καπαδοκίας πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἀν' ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὀφελοῦντο λόγων παραίνεσις.

36 (σ. 475-506). Χρηστοθήθεια τοῦ Ἀντωνίου Βυζαντίου.

Ἐν σελίδι 475 ὁ ἐξῆς ἀξιος ἀνάγραφῆς προλόγος

«Χρηστοθήθεια τὸ παρὼν ὀνομάζεται σύγγραμμα χρησιμότητα ἡθῶν καὶ κοσμιότητα τρόπον ὑποτιθεμένοι· μετήνεγκται δ' ἐπὶ τινος ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς ἑλληνὴν φωνῆν, μετοχρετεύσατο δ' αὐτὴς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὁ ἑλλόγιμος καὶ ἐν σπουδαίοις ἀριστοῦ Ἀντώνιος ὁ Βυζάντιος ὁ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς τῶν γραμματικῶν μαθημάτων καθηγητῆς τοῦ ἀπλοῦ, ἀτελοῦς καὶ ἀκοσμήτου τυγχάνοντος καταγαλάσσας δ' ἐκείνος τῷ κάλλει τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτήρου καὶ μὲν καὶ κοσμήσας ποιήσῃ τῇ προσθήκῃ τῶν νοημάτων, εἰς φῶς ἤγαγε καὶ τοῖς φιλολόγοις καὶ ἀναγνώσκουσιν αὐτὸ (ὡς ἔχουσιν ἐνταῦθεν θυμίζειν καὶ τὰ ἡθῆ κοσμεῖν) πολλὰς τε ὑποθήκας ἐνέθηκεν, ᾧ τινὸς ἐκτετυγχανόντες τὸν ἄνδρα θαυμάζοντες, τῷ τε ὕψει τῆς φράσεως καὶ τῇ τοῦ λόγου ἰδέᾳ καὶ δι' εὐφήμου γλώττης ὅ,τι μάλιστα ἀγέτω».

37 (σ. 570-602). Θέμα τοῦ πρώτου εἴδους ἀπλοῦν

38 (σ. 608-652) Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Τίμων ἡμισάνθρωπος.

39 (σ. 654-681) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγος περὶ προσευχῆς.

Ἐν σελίδι 683 μεταξὺ ἄλλων

«μαθημάτων φρόντισε καὶ μὴ χοιμάτων· τὰ γὰρ καλὰ μαθήματα φέρουσι τὰ χεῖρατα».

40 (σ. 710-717) Ὁ κανὼν τῆς Πεντηκοστῆς. Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ὄψει του δεσμίματος

«εἰς τὸ το βιβλίον υνε απε το μοναστηρηη απο τι σκατηνα και οσηως το αποξηνηση να εχη την του καζη και την λεπρον του και η απελη διχα του θελημα του να οινε σφορισμενος απο των τριων σην δακα οκτο πατερον και της αγοιας τηραδω».

Κ. Ι. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

1. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω προλόγου ἐπιβεβαιούται ἡ ἄλλαξις ὑπ' ἐμοῦ ὑποστηρικθείσα γνώμη (Ν Ἑλλην. τομ. ΙΕ σ. 5-7), καθ' ἣν ὁ Ἀντώνιος ὁ Βυζάντιος ἤρμασε κατὰ τὸ τέλος τοῦ δεκάτου ἐβδόμενου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα ὡς ἀπόπειρος ὁ Κρουμβάχερ (Ἱστορ. τῆς βυζ. λογ. μεταφρ. Σατηριάδου τομ. Β. σ. 115ε καὶ 335) καὶ ὁ Νιζηφ. Καλογερός (ἐν τοῖς προλεγόμενοις τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης Χρηστοθήθειας) νομίζουσι συνταυτίζοντες αὐτὸν πρὸς τὸ Ἀντώνιον Μέλισσα καὶ ἡ Χρηστοθήθεια μεταφράσθη ὑπὸνος ἐκ τοῦ λατινικοῦ πρωτοτύπου εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἐξ ἣς ἐγένετο ἡ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐκδοσις τοῦ Ἀντωνίου, ἣτοις ἐπομένως δὲν ἐγένετο ἐκ τοῦ λατινικοῦ ἀπόπειρος ὁ Μ. Γεδεών (Ἐκκλ. Ἀληθ. 1883 σ. 453) καὶ περὶ τὸν Ἀντώνιον ἀσχοληθέντες νομίζουσι. Ἐν τῷ σημειῷ οὗτο ὁ κώδικς 54 τοῦ βυζαντινοῦ μουσείου Ἀθηνῶν ὁ ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ μακαρίτου Δαμασκίου προσεχομένου δὲν περιέχει ἀγνωστον κείμενον καὶ ἀνέκδοτον (Ἐπιβυζαντ. σπουδῶν τομ. Ε' σ. 403), ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν Χρηστοθήθειαν τοῦ Ἀντωνίου Βυζαντίου.

2. Τοῦτο ἀπολουθεῖν ἄλλα θέματα.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ὡς ἔξεδόθη πρό τινος ὑπὸ τοῦ ρώσου μὲν τὴν καταγωγὴν, γερμανοῦ δὲ τὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν καὶ ἑβραίου τὸ θρησκευμα Ἰωσήφ Κλάουσιερ ἐν γλώσσῃ ἑβραϊκῇ (ἔτε διὰ τοῦς ἑβραίους προσωριμῆν) καὶ μετεφράσθη εἰς τὴν ἀγγλικὴν μονογραφία περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰησοῦς ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ: ὁ βίος, ἡ ἐποχὴ, καὶ ἡ διδασκαλία του». Ὁ σκοπὸς τοῦ ἔργου εἶνε—ὡς δηλοῖ ὁ σ.—ἡ ἐκτίμησις τῶν μεταξὺ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ διαφορῶν. Ἡ πλήρης καὶ θαθεῖα γνώσις τῆς ραββινικῆς φιλολογίας ρίπτει πολὺ φῶς ἐπὶ διαφορῶν εὐαγγελικῶν γεγνησμένων, ὅσων δὲ καὶ ἂν ὁ σ. δὲν συμμερίζεται τὰς γνώμας νεωτέρων τινῶν περὶ τῆς μὴ ιστορικότητος τοῦ προσώπου τοῦ Ι. Χριστοῦ, τείνει δὲ μάλιστα τὰ παραδεχθῆναι ὡς γνησίαν τὴν τοῦ Ἰωσήπου περὶ τοῦ Κυρίου γνωστὴν μαρτυρίαν, οὐδὲν ἀποδοεῖ νύει περισσότερο τὸ ἀδύνατον τῆς ὑπὸ Ἰουδαίου κατανοήσεως τῆς γενέσεως τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ὅσον ἢ ὑπὸ τοῦ σ. ἐκτίμησις τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου: ὁ σ. φρονεῖ ὅτι τὸ σῶμα αὐτοῦ ὑπέξηρέθη ἀπὸ τοῦ τάφου ὑπὸ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὅτι δὲ ἡ περὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ πεποιθήσις ἀφίεται εἰς ὀραματικὰς ὀφθαλμαπάτας τῶν θερμῶν γαλιλαίων ἀποστόλων καὶ ἰδίως τοῦ Πέτρου. Ἄνευ τοῦ ὀράματος τούτου—λέγει ὁ σ.—ἡ μνήμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θὰ ἠφανίζετο ἐξ ὀλοκλήρου !...

Ὡς ὁ ζηλωτὴς σιωνιστὴς ἑβραῖος Ἰσραήλ Κοὲν ἐν τῇ συγγράμματι του περὶ τοῦ νέου Ἰουδαϊσμοῦ (Jewis Life in moderne times) μετ' ἀνησυχίας σημειοῖ τὸν ἐξ ἐπιγαμιῶν ἰδίως ἐπιπρεμῆμενον κίνδυνον τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τείνοντα εἰς βαθμισίαν ἐξαφάνισιν. Ἐν Γερμανίᾳ αἱ ἐξωεβραϊκαὶ ἐπιγαμίαι ἀνέρχονται, κατ' αὐτόν, εἰς 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὄλου τῶν ἐκεῖ συναπτομένων ἑβραϊκῶν γάμων. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις 23 ο)ο. Ἐν Αὐστραλίᾳ 46 ο)ο. Ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία, ἡ ἀπόσχισις, τὸ βάπτισμα καὶ αἱ ἐξωγαμίαι εἶνε τὰ κυριώτερα καὶ συνήθη φαινόμενα τοῦ ἑβραϊκοῦ, κατὰ τὸν σ., ἐκφυλισμοῦ. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐμφανίζει ὡς μόνην ἐλπίδα σωτηρίας τὸν Σιωνισμόν, συνιστάμενον εἰς τὴν τόνωσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, τὴν διέγερσιν ἀγάπης πρὸς τὴν ἑβραϊκὴν φιλολογίαν καὶ γλώσσαν, τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἰδανικῶν τῆς παραδόσεως καὶ τὸν ἑβραϊκὸν αὐτοσεβασμόν.

Ὡς Ἐν τῇ ἐπ' ἐσχάτων ἐκδοθέντι ὑπὸ τῆς ἀγγλίδος λαίδης Κέθλην Σίμων βιβλίῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δουλεία» διαπιστοῦται ὄχι μόνον ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη ὑπάρχουν δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 5 ἑκατομύρια! Οὗτοι ὑπάρχουν ἐν Ἀβυσσινίᾳ, Σουδάν, Ἀραβίᾳ, Σιέρρα Λεόνι, Μπούρμα, Νεπά, τὸ βρετανικὸν Χόγγ-Κόγγ καὶ τῇ νοτιῇ Ἀμερικῇ. Καὶ ἐν Κίτᾳ διεξάγεται σωμα-τεμπορία τῶν παιδίων. Οἱ δοῦλοι οὗτοι ὀδηγοῦνται εἰς τὸν λιμένα ἐν Ἀρυσσινίᾳ μὲ τὸ μαστίγιον πρὸς πώλησιν ἀλυσσοῦδοι, πωλοῦνται εἰς τὰς ἀραβικὰς ἀγοράς, δωροῦνται εἰς φιλοξενουμένους, αὐτοπροσφέρονται ἀπέναντι δανείου μέχρως ἐξοφλήσεως ὡς πλήρης ἰδιοκτησία τοῦ κατόχου. Ἐκ τούτων μόνον 5,000 ἀναφέρονται ἀνακτιῶντες κατ' ἔτος τὴν ἐλευθερίαν των.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Στροφή.

Ὡς ἤδη ἐσημειώθη ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», εἶνε γενικὸν τὸ φαινόμενον τῆς ἀπὸ τινος συντελουμένης ἐν τῷ ἐκ τοῦ πολέμου ἀναλαβόντι ἤδη τὴν πνευματικὴν ἰσορροπίαν τοῦ κόσμου θρησκευτικῆς ἀνασυγκροτήσεως. Ἡ ἀνθρωπότης, ἀπογοητευθεῖσα πανταχόθεν, στρέφει ἤδη εὐσταθῶς τὰ βλέμματα πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τοσοῦτο μαλλον, καθ' ὅσον καὶ ἡ τάσις τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης πρὸς αὐτὴν τὴν ὠθεῖ. Μικρὸν μετὰ τὸν πόλεμον ἐν Ἀγγλίᾳ εἶχε παρατηρηθῆναι ἐφεκτικότης τις ὡς πρὸς τὴν προσέλευσιν τῶν νέων εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου, αἰτινες ἤρξαντο ἀραιούμεναι. Σήμερον σημειοῦται ὅτι κατὰ μόνον τὸ ἔτος 1929 ἐχειροτονήθησαν 439, ἐνῶ κατὰ τὸ 1921 εἶχον χειροτονηθῆναι μόνον 346. Ἐνῶ δὲ ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία ἀποκτᾷ ὁσημέραι κραταιοτέραν τὴν θέσιν τῆς ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει τῶν νέων, ἐξακολουθοῦσι συνεχῶς νὰ ἀκούωνται πανταχόθεν φωναί, ὅτι καθ' ὃν χρόνον οἱ φασισταὶ καὶ οἱ μπολσεβίκοι ἀποδίδουν ἐξ ἴσου μεγίστην σπουδαιότητα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς νεολαίας, ἡ χριστιανικὴ ἀστική κοινωνία θὰ ἐφωρᾶτο ἀσυγγνώστως καὶ ἀξιοθρηνητῶς ἀμελοῦσα τῶν εὐθυνῶν τῆς, ἐὰν ἐπέτρεπεν ἢ ἠνείχετο νὰ παραμένωσι τὰ τέκνα τῆς ἀνευ ἐπιμελοῦς καὶ συστηματικῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας.

Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ λόγου.

«Ἡμῖν κλέπτῃς» ὅταν ὁμως ἀνέγνωσα τὴν Καινὴν Διαθήκην, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐδώκατε, καὶ ἐφθασα ἐκεῖ ποῦ λέγει «ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι» (Ἐφ. δ', 28), ἀπεκόμισα τόσον βαθεῖαν ἐντύπωσιν, ὥστε ἀπεφάσισα νὰ γείνω τίμιος ἄνθρωπος. Τώρα εἶμαι ἐργάτης καὶ δὲν κερδίζω παρὰ δεκαπέντε λιρέττες τὴν ἡμέραν. Αὐτὸ ὁμως ἀρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας μου, διότι τὰς Κυριακὰς πηγαίνω εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀντὶ νὰ ἐξοδεύω τὰ χρήματά μου εἰς διασκεδάσεις». Πόσους καὶ πόσους κατὰ τὸν τόσον ἀβίαστον τρόπον ἀναμορφώνει ὁ θεῖος λόγος, καὶ ὁποία θὰ ἦτο ἡ κοινωνία ἂν ὁ καθεὶς ἦν ὡς ἐστω καὶ μίαν μόνον φορὰν τὴν ἐβδομάδα τὸ Εὐαγγέλιον!

Αἱ εὐθύναι.

Μόλις πρό τινος ἔξεδόθη ἡ περὶ τῶν γνωστῶν ἐν Παλαιστίνῃ παραχῶν ἐκθεσις τῆς ουσταθείσεως πρὸς ἔρευναν καὶ κατανομήν τῶν εὐθυνῶν ἀγγλικῆς ἐπιτροπῆς. Αὕτη ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῶν παραχῶν εἰς τοὺς ἄραβας, ἀλλ' οἱ «Church Times» ριζικῶς διαφωνοῦσιν ἰσχυριζόμενοι ὅτι αἰτίαι τοῦ κακοῦ ἐγέν-

νοντο αἱ ἀγγλικαὶ τῆς Παλαιστίνης ἀρχαὶ παρασχό-
σαι ἄδειαν εἰς τὴν ἐβραϊκὴν νεολαίαν ὅπως ὀργανώ-
σῃ θρησκευτικὴν λιτανείαν παρὰ τὸ τεῖχος τῶν
Θρήνων, ἣτις ὁμως, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν τῶν
ἐξεχόντων ἐβραίων, ὑπῆρξε προκλητικὴ κατὰ τῶν
ἀράβων, μετ' αὐτὴν δὲ κατέστη ἀδύνατος ἡ παρακώ-
λυσις τῆς ἀραβικῆς ἀντεπιδείξεως.

Ἀντίδοτον.

Πρὸς καταπολέμησιν τῆς θρησκείας ἐν Ρωσίᾳ κατα-
κρημνίζονται, κατασκάπτονται καὶ καταργοῦνται οἱ
ναοί. Ἄλλαχού, — φέρ' εἰπεῖν ἐν Ρωσίᾳ —, κατὰ τὰ
τέσσαρα τελευταῖα ἔτη ἀνηγέρθησαν 54 ναοί, 31
εὐκτήριοι οἴκοι καὶ 14 ναῖδρια ἐν κοιμητηρίοις πρὸς
ἐνίσχυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος. Θὰ ἔλθῃ
καιρὸς, ἀσφαλῶς, κατὰ τὸν ὅποιον ὁ τόσον ἀπῆλθῃ
σήμερον τιτρωσκόμενος εἰς τὸ οὐσιαστικώτερον γνώ-
ρισμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ρωσικὸς λαὸς θὰ ἀσχο-
λῆται ἐντατικῶς νὰ ἀνοικοδομῇ τῆς θρησκευτικότη-
τός του τὰ παρήγορα καταφύγια. Καὶ ὁ ἄθεος μπολ-
σεβικισμὸς τῆς σήμερον θὰ ἀποτελῇ μίαν φρικιαστι-
κὴν διὰ τὸ μέλλον ἀνάμνησιν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Χθές, περὶ ὥραν 9 1]2 π. μ., συνήλθεν ἐν τῷ Μ.
Συνοδικῷ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
Μετὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν δέησιν ὁ Μακ. Προέδρος
λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκε διὰ μακρῶν τὰ κατὰ τὸν
νόμον τῆς ρευστοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περι-
ουσίας, ἀφηγηθεὶς τὰς συνεννοήσεις τῆς Ἀρχιερατι-
κῆς Ἐπιτροπείας καὶ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου μετὰ τοῦ
Ἐπιουργίου περὶ τοῦ νόμου, πρὸ τῆς ψήφισεως καὶ
μετὰ τὴν ψήφισιν αὐτοῦ, παραστήσας τοὺς λόγους
ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος κατὰ πλειοψη-
φίαν ἐπέμεινε ζητῶν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀπό-
ψεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου
καὶ τέλος τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἡ
συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας.

Μετὰ τὴν μακρὰν καὶ λίαν ἐμπεριστατωμένην ἔκ-
θεσιν τοῦ Μακ. Προέδρου καὶ τινὰ συμπληρωτικὰ
παρὰ τοῦ Σ. Β. Ξάνθης, προεβλήθη ὑπὸ τινων Ἱε-
ραρχῶν τὸ ζήτημα τῆς πληρεστερας ἐμφανίσεως τῆς
Ἱεραρχίας ὅπως καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λάβωσι τὸ
προσηκόν κύρος. Γενομένης δὲ σχετικῆς συζητήσεως,
ἀπεφασίσθη ὅπως σταλῇ μὲν προσεκλητήριον τηλεγρά-
φημα πρὸς τοὺς μὴ προσελθόντας ἔτι Ἀρχιερεῖς, συν-
έλθῃ δὲ ἡ Ἱεραρχία τὴν προσεχῆ Δευτέρα.

— Τελευταίως διετάχθη ὑπὸ τοῦ Ἐπιουργίου τῆς

Παιδείας ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν ξένων καὶ
ἰδιωτικῶν Σχολείων κ. Τζουμαλέας ὅπως προβῆ εἰς
λεπτομερῆ ἐπιθεώρησιν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων πρὸς
ἐξακρίβωσιν τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ταῦτα λειτουργοῦν.
Ὁ κ. Τζουμαλέας περατώσας πρὸς ἡμερῶν τὴν ἐπι-
θεώρησιν του ὑπέβαλεν εἰς τὸ ἔπιουργεῖον τρεῖς ἐκ-
θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρει τὸν τρόπον καθ' ὃν
λειτουργοῦν τὰ ξένα ἰδιωτικὰ σχολεῖα εἰς διαφόρους
ἐπαρχιακὰς πόλεις. Ἰδίᾳ εἰς Θεσσαλονίκην, Κέρκυραν,
Σύρον, Τήνον καὶ Ἀργυσόλιον, ἐντὸς δὲ τῆς αὐρῆς
πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ καὶ τὴν ἐκθέσιν του περὶ τοῦ
τρόπου καθ' ὃν λειτουργοῦν αἱ ξένα σχολαὶ τῶν
Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Συμφώνως πρὸς τὰς ὑπε-
βληθείσας ἐκθέσεις, εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα λειτου-
ροῦν 43 ξένα ἰδιωτικὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα φοιτοῦν
ἄνω τῶν 9 χιλιάδων μαθητῶν, ἐκ τῶν ὁποίων 5500
περίπου εἶνε μαθήτριά. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν
μαθητῶν μόλις τὸ 1]10 εἶνε ξένης ἐθνικότητος καὶ
θρησκείας, οἱ δὲ ὑπόλοιποι Ἕλληνες μικρᾶς ἰδίας ἡλι-
κίας. Ἡ διδασκαλία εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς, Γερμανι-
κὰς καὶ Ἰταλικὰς σχολὰς οὐδὲν τὸ ἐπίμεμπτον πά-
ρουσιάζει. Ἀντιθέτως, τονίζει ὁ κ. Τζουμαλέας, α
λειτουργοῦσαι ἐν Ἑλλάδι Γαλλικαὶ σχολαὶ εἰς τὰς
ὁποίας φοιτοῦν μαθήτριά μικρᾶς ἡλικίας, ἀποτελοῦν
πραγματικὸν κίνδυνον διὰ τὴν νέαν γενεάν. Τοῦτο δὲ
διότι εἰς πλείστας ἐξ αὐτῶν οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ γλώσ-
σα, οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία, οὔτε θρησκευτικὰ μα-
θήματα διδάσκονται, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς διδάσκονται
κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε οἱ μαθηταὶ νὰ μὴ δύνα-
ται νὰ τὰ παρακολουθήσουν. Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Τζου-
μαλέας ἀναφέρει ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς διδασκαλίας
ἤρχισε νὰ ἀποφέρῃ τὰ ἀποτελέσματά του, καθόσον
πλείσται μαθήτριά προσεχώρησαν εἰς τὴν καθολικὴν
Ἐκκλησίαν, ἐνῶ ἄλλαι ἀπόλεσαν τὴν ἐθνικὴν ταύ-
την συνειδήσιν. Πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Τζου-
μαλέας ἐπισυνάπτει καὶ κατάλογον μαθητριῶν τῶν
ὁποῖαι σήμερον ἐμφανίζονται ὡς καθολικαί, ἐνῶ α
οἰκογένειαι τῶν ἀνήκουν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν.

— Ὁ ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων τῆς
Ἀ' Ἐκπαίδ. Περιφερείας ἐπισκεφθεὶς ἐπ' ἐσχάτων καὶ
ἐπιθεωρήσας λεπτομερῶς τὸ ἐν Βουλιαγμένην Ἐκκλη-
σιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον, διεβ. βασε τὰς ἐντυπω-
σεις αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
δι' ἐκθέσεως, ἧς ἀντίγραφον ἀπέστειλε καὶ πρὸς τὸ
Ἐπιουργεῖον τῆς Παιδείας. Κατὰ τὴν ἐκθέσιν ταύτην
εἰς ὑγείαν τῶν μαθητῶν εἶνε ἀρίστη, μὲ καλὴν εὐφο-
σίαν, εὐρεθέντων μόνον πασχόντων δύο μὲν ἐξ ἐλα-
φροῦ κρυολογήματος καὶ ἐνὸς μόνου τραχωματικοῦ
Οἱ κοιτῶνες τῶν μαθητῶν ἐπαρκῶς ἀερίζομενοι καὶ

παστράπτοντες ἐκ τῆς καθαριότητος παρουσίαζον μεγαλύτεραν καλαισθησίαν λόγῳ τοῦ εἰδικοῦ δίκην παρκέ χρωματισμοῦ τῶν πατωμάτων, με ἀκεραίους ὑελοπίνακας καὶ καθαρὸς εἰς ἅπαντα τὰ δωμάτια, με κλίνας ἐπίσης καθαρὰς καὶ ἀπηλλαγμένας τῶν ἐνοχλητικῶν κορέων λόγῳ τῆς διαρκοῦς εἰς τὰς ἐνώσεις τῶν κλινῶν καθαριότητος καὶ ἀπολυμάνσεως, με συνδόνια καὶ σκεπασματα καθαρὰ, με ἀμφίεσιν τῶν μαθητῶν ἐπίσης καθαρὰν καὶ ἐπιμελημένην. Τὰ ἀφοδευτήρια τοῦ σχολείου, λόγῳ τῆς διαρκοῦς καὶ ἐπαναληπτικῆς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας πλύσεως, εἶνε καθαρὰ οὐδεμίαν ἀποδίδοντα δυσσομίαν. Τὸ μαγειρεῖον εὐρέθην λίαν καθαρὸν με ἀπαστράπτοντα τὰ μαγειρικὰ σκεύη καὶ τὸ παρασκευαζόμενον φαγητὸν ἦτο καλῶς μαγειρευμένον με ἐπίσης καλὰ ὑλικά.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν εἶνε ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἡ παροῦσα Διεύθυνσις, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν μετεβλήθη ἐπαισθητῶς ἡ ὄψις τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ ἡ ὁποία διαπνεομένη ὑπὸ ἐνθέου, φαίνεται, ζήλου ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν οἰκοτρόφων, θὰ συντελέσῃ λίαν ταχέως εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ πρότυπον τὸ Οἰκοτροφεῖον τοῦτο...».

Ἐν τέλει ὁ κ. ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητῆς συνιστᾷ ὅπως τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἀποκτήσῃ δύο αἰγας ἵνα ὑπάρχῃ πάντοτε πρόχειρον νωπὸν γάλα χάριν τῶν ἐκάστοτε τυχόν ἀδιαθετούτων οἰκοτρόφων, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ προμήθεια αὐτοῦ ἐπὶ τόπου.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἐκκλησ. Ὀρφανοτροφείου, λαβὼν γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ παρεκάλεσε τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον αὐτοῦ ὅπως διαβιβάσῃ δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ιδρύματος κ. Γω. Ράμφου τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ καὶ τὸν ἔπαινον διὰ τὴν εὐσυνείδητον αὐτοῦ διεύθυνσιν καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ζήλον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐκ ΚΠολεως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐξετάσασα τὴν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς, προέβη εἰς τὴν παῖσιν τοῦ ἀπειθῶντος ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ροδοστολου κ. Ἀλεξάνδρου, ἀναθέσασα προσωρινῶς τὴν διοίκησιν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν ἀποσταλέντα ὡς ἑξάρχον μητροπολίτην Κορινθίας κ. Δαμασκηνόν. Ταῦτοχρόνως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἤρε τὴν καθαίρεσιν τοῦ μητροπολίτου Χαλδείας κ. Βασιλείου Κομβοπούλου, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶχε προκαλέσῃ διχασμὸν τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας καθαιρέθεις ἐπὶ πατριαρχείας τοῦ Βασιλείου ὡς ἀποστάτης καὶ διέταξεν αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ταχύτερον τὴν Ἀμερικὴν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος συνεχίζων τὸ πρόγραμμα τῆς τακτοποιήσεως τῆς ἐν τῷ κράτει θέσεως τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν σωμάτων ὑπέγραψε νόμον περὶ τῶν λουθηρανῶν καὶ τῶν καλβινιστῶν, διὰ τοῦ ὁποίου τὰ μέλη τῶν θρησκευτικῶν τούτων ὀργανώσεων ἐξισούνται πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν. Καὶ εἰς αὐτὰς παρέχεται πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ αὐτονομία μετὰ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τῶν οικονομικῶν αὐτῶν πορῶν, τῶν τε ἐκ τῶν πιστῶν καὶ τῶν παρὰ τοῦ κράτους προερχομένων.

—Κατὰ δηλώσεις τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἢ Σερβικῆ Ἐκκλησία θὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἐν τῇ Συνόδῳ τοῦ Λάμπεθ διὰ δύο ἀρχιερέων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν Μόσχᾳ ἐκυκλοφόρησεν ἐπ' ἐσχάτως ἐπιμόνως ἡ διάδοσις ὅτι ὁ τοποτηρητῆς μητροπολίτης Σέργιος ἀπεφάσισε νὰ ἀπομικρυνθῇ τῇ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας διότι ἡ συμβιβαστικὴ αὐτοῦ πρὸς τὴν σοβιετικὴν κυβέρνησιν δὲν ἔτυχε τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου καὶ λαοῦ.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Συνεκροτήθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ὁσλο τῆς Νορβηγίας συνέλευσις τοῦ νορβηγικοῦ κλήρου, τῆς ὁποίας μετέσχον περὶ τοῦ 300 κληρικοί. Τοιαῦτα συνέδρια συγκαλοῦνται ἀνὰ διετίαν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ κράτους, προσέρχονται δ' εἰς αὐτὰ οἱ κληρικοὶ ταξιδεύοντες δι' ἐλικύθρον, ἢ ἀτμοπλοίων ἢ σιδηροδρόμων ἐπὶ πέντε καὶ ἕξ ἡμέρας ἕνεκα τῶν μακρῶν ἀποστάσεων ἰδίως ἐκ τῶν ἄκρων τῆς χώρας. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν συνοδεύονται καὶ ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων των, ὑπὸ τῶν ὁποίων κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα συγκροτοῦνται ἰδιαιτέραι συσκέψεις. Ἡ διάρκεια τῆς συνελεύσεως ὑπῆρξε πενθήμερος, καίτοι δὲ αὕτη δὲν εἶχε δύναμιν νομοθετικὴν, αἱ ἀποφάσεις της ὅμως δὲν ἦσαν ἄνευ σημασίας διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, ἧς ὑπάγεται καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κράτους. Μεταξὺ τῶν συζητηθέντων θεμάτων ἦσαν καὶ τὰ ἀκόλουθα, ἐξ ὧν τεκμαίρεται τὸ εἶδος τῶν ἐργασιῶν τῶν συνελεύσεων τούτων: Ἡ μέριμνα περὶ τῶν ψυχῶν καὶ ἡ ψυχοανάλυσις ἢ λειτουργία ὁ χριστιανισμὸς καὶ ὁ πόλεμος περὶ τοῦ τρόπου ἀφυπνίσεως τοῦ πρὸς τὰ μυστήρια διαφέροντος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου γάμος καὶ οἰκογένεια ἡ θεολογία τοῦ Καρόλου Μπάρτ ἢ ἐν Νορβηγίᾳ σύγχρονος θρησκευτικῆς πόησις, κλ.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὰς Σκανδιναβικὰς χώρας καὶ τῆς τετρακοσιετηρίδος τῆς Ὁμολογίας τοῦ Αὐσβούργου (Augsbourg) ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας διέταξεν ὅπως

έορτασθῶσι τὰ γεγονότα ταῦτα καθ' ἅπασαν τὴν χώραν διὰ μιάς ἡμέρας νηστίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐν Βασιλείᾳ σύνδεσμος τῶν φοιτητῶν τοῦ ὄμι. δόγματος «Ἀναγέννησις» παρερρεθείς εἰς μίαν θεατρικὴν παράστασιν ἔργου ὑπὸ τὸν τίτλον «Cynthia» μὲ προδήλους τάσεις ἀνηθικούς καὶ μπολσεβίκας, προσέβη εἰς ζωηροτάτας καὶ θορυβωδεστάτας ἀποδοκιμασίας ἀπὸ τῶν ἔξωστῶν τοῦ θεάτρου κατὰ τὸ ῥόπον παρακαλύσαντα τὴν συνέχισιν τῆς παραστάσεως. Ἡ ἀστυνομία ἐπενέβη ἀμέσως, οἱ διαμαρτυρούμενοι φοιτηταὶ ἀπεχώρησαν τοῦ θεάτρου, ὁ δὲ διευθυντὴς τοῦ θιάσου συνέχισε μὲν τὴν παράστασιν, ἀλλ' ἀφοῦ ἀφῆρσεν ὠρισμένας σκηνάς. Ἐπικολούθησε σφοδρὰ ἐν τῷ τύπῳ καὶ τῷ Μεγάλῳ Συμβουλίῳ τῆς Βασιλείας πολεμικὴ, τῶν μὲν ἀριστεριζόντων ὑπεραμνομένη τῆς «ἐλευθερίας τῆς τέχνης», τῶν δὲ κηρυχθέντων ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς πειθαρχίας καὶ τονιζόντων τὴν ἀναγκαϊότητα τῆς ἠθικῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν.

—Εἰς πάσῳ ἐν Μασσαλίᾳ παρατηρήσας κατὰ διαδρομὴν του διὰ λεωφορείου ὅτι εἰς τοὺς συνταξιδεύοντας νέους διενέμοντο φύλλα τινὰ προσβλητικὰ τῶν καλῶν ἡθῶν κατήγγειλε τὸ πρῶγμα εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐπέτυχε τὴν καταδίκην τοῦ ἐκδότου των, ὅστις ἦτο μία γυνή. Αὕτη, εἰ καὶ προσεπάθησε νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀγνοίαν καὶ τὴν καλὴν τῆς πίστιν, ἐν τούτοις καταδικάσθη εἰς ἑκατοντάδραχμον πρόστιμον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, τὸ δὲ δικαστήριον, παραδεχθὲν τὸ Καταστατικὸν τοῦ σωματείου «Μασσαλιωτικὸς Προτεσταντικὸς Σύνδεσμος πρὸς προστασίαν τῆς δημοσίας ἠθικῆς», ἐπεδίκασεν εἰς αὐτὸ τὴν ἀποζημίωσιν ἣν τοῦτο ἤξιοι. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐσημείωσαν ἰδιαιτέρως τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, διότι δημιουργεῖ μίαν νομολογίαν ἐνδιαφερόσαν διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς ἠθικῆς σωματεία.

—Ὁ κ. Togohiko Kagawa, θαυμασίος ἴσπων ἀπόστολος τοῦ Χριστιανισμοῦ, κοινωνικὸς ἀναμορφωτής, συγγραφεὺς γόνιμος ποιημάτων, μυθιστορημάτων, ἀγιογραφικῶν μελετῶν καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν βιβλίων καὶ κήρυξ τοῦ Ἐθαγγελίου, ἐξέδωκεν ἐπ' ἐσχάτων ἀγγλιστὶ νέον σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀγάπη εἶνε ὁ νόμος τῆς ζωῆς» (Love the Law of Life) ἐν τῷ ὁποίῳ μαρτυρεῖται ἡ βαθεὶα γνῶσις τῆς ψυχῆς τοῦ δυτικοῦ κόσμου. Ἡ διήκουσα διὰ τοῦ συγγράμματος ἰδέα εἶνε ἡ ἔλλειψις τῆς ἀγάπης ὡς τὸ κακὸν ὅπερ πάσχει ἡ ἀνθρωπότης. «Ἡ ἔλλειψις τῆς ἀγάπης» αὐτὸ εἶνε τὸ κακὸν ὅπερ πάσχει ἡ ἀνθρωπότης. Ἐὰν εἴχομεν ἀγάπην, ὅλα τὰ οικονομικὰ προβλήματα θὰ ἐλύοντο. Ἡ ἀγάπη εἶνε ὁ αἰώνιος ἐπαναστάτης. Τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν: Ἡ ἀγάπη εἶνε τὸ πᾶν δι' ἐμέ· εἶνε ὁ εὐχάριστός μου προρισμός».

NEA BIBLIA

Σωφρονίου Ἐστρατιάδου, Μητροπολίτου πρ. Λεοντοπόλεως, Συμπλήρωμα Ἀγιορειτικῶν Καταλόγων Βατοπεδίου καὶ Λαύρας (Μνημεῖα Ἀγιολογικὰ). Paris Librairie Ancienne Honore Champion 1930, σελ. 84-124, μέγα 8ον. Τὸ «Συμπλήρωμα» ταῦτο ἀποτελεῖ τὸν τέταρτον τόμον τῆς ἐπαξίως ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν βραβευθείσης σπουδαίας «Ἀγιορειτικῆς Βιβλιοθήκης», ἣτις ἀπὸ τῆς ἡρξάτο ἐκδομένη προνοία καὶ ἐπιστοσίᾳ τοῦ σεβ. κ. Σωφρονίου. Διὰ τοῦ τόμου τούτου ἀναπληροῦται μία σοβαρὰ παράλειψις τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1924 καὶ 1925 ἐν Παρισίοις ἐκδοθέντων Καταλόγων τῶν βιβλιοθηκῶν τῶν μονῶν Βατοπεδίου καὶ Λαύρας, συνισταμένη εἰς τὴν μὴ δήλωσιν τῆς ἀρχῆς πολλῶν μνημείων, μάλιστα δὲ τῶν ἀγιολογικῶν, ἅτινα, ὡς λέγει ὁ σεβ. ἐκδότης ἐν τῷ Προλόγῳ του, «πολλὰ καὶ ποικίλα ὄντα, παραμένουσιν ἀδιάκριτα καὶ ἄγνωστα εἰς τὴν ἐπιστήμην». Περιελήφθησαν ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἀγιολογικὰ μνημεῖα τῶν ἐν λόγῳ μονῶν. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τοῦ Συμπληρώματος μέρει περιλαμβάνονται ἀλφαριθμητικῶς οἱ ἴγιοι καὶ πᾶν ὅ,τι σχεῖσιν ἔχει πρὸς τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν, τὸ δὲ δεύτερον περιλαμβάνει τὰ τῶν πρὸ τοῦ Πάσχα κινητῶν ἑορτῶν ἀγιολογικὰ μνημεῖα, τὸ δὲ τρίτον περιέχει τὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Καὶ ὁ τόμος οὗτος προστιθέμενος εἰς τοὺς ἤδη προεκδομένους τρεῖς καὶ ἀποτελῶν ἀληθῶς ἀπαραίτητον αὐτῶν συμπλήρωμα, εἶνε ἀπαραίτητον βοήθημα διὰ πᾶσαν βιβλιοθήκην. Τιμᾶται φραγκ. 100 εὔρεται δὲ παρὰ τῷ συγγραφῆ (Paris, Chennevières sur Marne, Villa L'Ermitage).

Γερασίμου Ἰω. Κοινδάρη, καθηγητοῦ, Ὁ θεσμός καὶ ὁ καταρτισμός τῆς Συνόδου ἐν τῇ αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Ἱστορικανονικὴ μελέτη. (Ἀνατόπισις ἐκ τῆς «Νέας Σιών»). Ἐν Ἱεροσολύμοις 1929.—Μετὰ μικρὰν εἰσαγωγὴν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει τῆς μελέτης ἀνακοινοῦνται ἱστορικῶς τὰ περὶ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τελεσθέντα κατὰ τὴν περίοδον 1821-1923, τὸ δὲ δεύτερον πραγματεύεται περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1909 κινήσεως πρὸς ἀναδιοργάνωσιν αὐτῆς.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Πρὸς τὸν Ἱεροδιάκονον Λουκᾶν Σίβερην κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας (Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν τῆ 3 Ἰουλίου ἐ. ἔτους ἡμέρᾳ Πέμπτῃ καὶ ὥρᾳ 9 π. μ., ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποβολῇ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος καὶ σκανδαλώδει διαγωγῇ. Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν μὴ ἐμφανισθῆς τῷ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

† Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος

Τύποις «Φοῖνικες» Ὁδὸς Σταδίου 77 Ἀθῆναι

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου	ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ † ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ † ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 100 ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΝΑΟΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. 100 ΝΑΟΝ ΧΩΡΙΩΝ 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ 80
--	---	--

Διεύθυνσις Συντάξεως: Μοσχονησίω 12α.— Διεύθ. Διαχειρίσεως καὶ Διεκπεραιώσεως: Μέγ. Ἀρχιεπ. ὁδ. Φιλοθέης 21